

κανονισμόν αὐτῆς, ἀδυνατοῦμεν νὰ εἰπώμεν τι λεπτομέρεστερον.

Τῆς ἐταιρίας ταύτης μέλη κατεγράφησαν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἄνδρες ὀνομαστοὶ ἐπὶ παιδείᾳ, οἷοι ὁ Μουστοξίδης, καὶ Βράλλας, καὶ Ναπολέον ὁ Ζυμπέλιος. Σπουδαῖον ἄρα τὸ θεσμοθέτημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ μόνον εὐχόμεθα ὑπὲρ τῆς εὐοδώσεως αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ προσδοκῶμεν καρποὺς ἀξίους λόγου. Τοῦτο μόνον ἐξέπληξεν ἡμᾶς ὅτι οἱ λαβόντες τὸν λόγον κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν ὤμιλησαν ἰταλιστί, δηλαδὴ εἰς γλῶσσαν ξένην, τὴν ὁποίαν ὁ Ἕλληνικὸς τῆς Ἑπτανήσου λαὸς μετ' ἀγανακτήσεως ἀπεσκοράκισε πρὸ τινων ἐτῶν. Ἐρημαρίε τις δὲ τῆς Κερκύρας βεβαίωσι ὅτι καὶ τὰ πρακτικὰ αὐτὰ τῆς Ἑταιρίας θέλουσι συντάττεσθαι ἰταλιστί. Τὸ καθ' ἡμᾶς, δὲν συγκατανεύμεν νὰ πιστεύσωμεν ταῦτα· διότι πρὸ πολλοῦ ἐπεισθημεν ὅτι ὅπου εὐρίσκονται οἱ ἄνδρες τῶν ὁποίων προσμνημονεύσαμεν τὰ ὀνόματα, συμπασδρεύει καὶ ἄδολος πρὸς τὴν πατρίδα ἔρως. Τοῦ ἔρωτος δὲ τοῦτου ἐκ τῶν πρώτων γνωρισμάτων εἶναι ἡ γλῶσσα, καὶ μάλιστα ὅταν αὕτη ὀνομάζεται ἑλληνική,

φωνὴ ἀέννητος, ἔνθεος ἀρμονία·

ἀλλ' οὔτε ἔθνος, ἀπολέσκει τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ, κατάρθωσέ ποτε νὰ τηρήτῃ τὸν ἴδιον χαρακτήρα. Οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν ὁμογενεῖς ἡμῶν ὑπάρχουσιν ἴσως ἡ μόνη ἐξαίρεσις ἐν τῷ βίῳ τῶν ἐθνῶν, καὶ τοῦτο διότι ἡ θρησκεία τῶν κρατούντων δὲν εἶναι χριστιανική.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΙ Τῷ 1854 κατασκευάσθη ὁ πρῶτος ὑποδρύχιος τηλεγράφος, δι' οὗ ἐτέθη εἰς συγκοινωνίαν ἡ Ἀγγλία μετὰ τῆς Γαλλίας· ἐσύγκειτο δὲ οὗτος ἐκ 4 συρμάτων ἐχόντων μῆκος 32 χιλιομέτρων. Κατὰ τὰ δὲ τέλη τοῦ 1858 ὑπῆρχον ἐν ἐνεργείᾳ 18 ὑποδρύχιοι τηλεγράφοι φέροντες 47 σύρματα, ἔχοντα ὅλα ὁμοῦ μῆκος 665 χιλιομέτρων.

Κατὰ τὴν ἀγγλικὴν ἐφημερίδα «*Practical mechanic's Journal*» μόνη ἡ Εὐρώπη εἶχε κατὰ τὰ τέλη τοῦ ἔτους 1858, 58,054 χιλιομέτρων ἐνεργῶν τηλεγραφικῶν συρμάτων, δηλαδὴ ἡ Γαλλία 42,000, ἡ Ἀγγλία 15,000, τὸ Βέλγιον 750, ἡ Αὐστρία μετὰ τῆς Γερμανίας 15,000, ἡ Ἰσπανία μετὰ τῆς Πορτογαλλίας 900, ἡ Ὁλλανδία 900, ἡ Ελβετία 2, 2 50, ἡ Ἰταλία 3,750, καὶ ἡ Ρωσία 7,500.

Εἰς δὲ τὰς Ὁμοσπονδίας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ὑπῆρχον 49,500· ἐν τῇ Μεσημβρινῇ Ἀμερικῇ 2,250, εἰς τὰς Ἰνδίας 7,500· καὶ ἐν Αὐστραλίᾳ 1,990, ἥτοι καθ' ὅλην τὴν ὑφήλιον 119,344 χιλιομέτρα ἢ 29,836 λεύγας.

Κατὰ δὲ τὴν γαλλικὴν ἐφημερίδα τὰ *Τηλεγραφικὰ χρονικά*, ἐ συστήθησαν ἐν Γαλλίᾳ ἀπὸ 1 Μαΐου 1851 μέχρι 1 Ἰαννουαρίου 1858, 171 τηλεγραφικοὶ σταθμοί, ἐξ ὧν 12 ἐν μόνῃ τῇ πόλει τῶν Παρισίων. Ἐν τούτοις ἐν τῷ διαστήματι ἐπτά ἐτῶν καὶ ὀκτὼ μηνῶν εἰσπράχθησαν ἐξ ἰδωτικῶν τηλεγραφικῶν ἀνταποκρίσεων 13,208,456 φράγκα, ἐξ ὧν τὰ 5,617,870 φράγκα παρὰ τῶν ἐν Παρισίοις σταθμῶν. Ὁ μέσος ὅρος τῆς δαπάνης ἐκάστου τηλεγραφήματος υπολογίζεται εἰς 8 περίπου φράγκα.

Πρὸ τινων ἐτῶν διενεχθήσαν νὰ συστήσῃσι τηλεγραφικὰς συγκοινωνίας διὰ μουσικῶν ἤχων διαφόρων ὀργάνων, ὡς καὶ διὰ τῆς ἀκτινοβολίας δύω ἀπέναντι τοῦ ἡλίου κατόπτρων. Ἀμφοτέρων τῶν μέσων τούτων ἐγένετο ἡ δοκιμὴ μετ' ἐπιτυχίας ἐν Γαλλίᾳ, καὶ προνοήσαν ὅτι ἡ διὰ τῶν κατόπτρων, ἥτις μεταδίδει ἐφ' ἱκανὸν διάστημα μιλίων τὴν ἀντανάκλασιν, ἡδύνατο ὡς εὐκλὺς καὶ ἀνάξοδος νὰ εἰσαχθῇ καὶ παρ' ἡμῶν. . . . Ἀλλὰ τίς νὰ κινήσῃ τὸν μοχλόν; . . . ! Παρ' ἡμῶν ἀρμύζει τὸ ἰταλικόν· «*il mondo va da se.*»

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ. Κατὰ τὴν δημοσιευθεῖσαν ἐν ἔτει 1856 ὑπὸ Στεφενσῶνος στατιστικὴν τῶν σιδηροδρόμων τῆς Ἀγγλίας, τὸ Ἡνωμένον βασίλειον τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ ἱρλανδίας ἔχει 3,342 λευγῶν σιδηροδρόμους, ἥτοι τὴν αὐτὴν ἔκτασιν, ἣν ἔχουσιν οἱ πέντε κυριώτεροι τῆς Εὐρώπης ποταμοί. Πρὸς κατασκευὴν δὲ αὐτῶν ἐδαπανήθησαν 286 ἑκατομμύρια λίρῶν στερλινῶν, ποσὸν ἀναλογούν πρὸς τὸ τριτημόριον τοῦ ἐθνικοῦ τῆς Ἀγγλίας χρέους. Κατὰ τὴν κατασκευὴν ταύτην ἐγένε κατ' ἔτος χρήσις, καθ' ὑπολογισμόν, 5000 μηχανῶν καὶ 150,000 ἄλλων ἐργαλείων· ἐπηρεχάμενοι δὲ πρὸς τοῦτο κατ' ἔτος 90,400 ἄτομα. Εἰς τοὺς σιδηροδρόμους ταύτους καταναλίσκονται ἑτησίως δύω ἑκατομμύρια τόννοι γαιανθράκων, ἥτοι τὸ ἥμισυ μόνον καταναλίσκεται ἑτησίως ἡ πόλις τοῦ Λονδίνου. Κατὰ τὸ ἔτος 1854 περιηγῆθησαν διὰ τῶν σιδηροδρόμων τούτων, 411,000,000, περιηγητῶν, ἕκαστος τῶν ὁποίων ὠδεύσε κατὰ μέσον ὅρον 12 μίλια. Οὗτοι ἄλλοτε ἤθελον ἐπασχολῆσαι 10,000 ἀμαξῶν καὶ 120,000 ἵππων. Αἱ τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1854 εἰσπράξεις ἀνέβησαν εἰς 20,215,000, λίρας στερλίνας. Εἰς τὰς διαφόρους δὲ ὑπηρεσίας τῶν αὐτῶν σιδηροδρόμων ἐπασχολοῦνται ἀμέσως μὲν 90,000 ἄτόμων, ἐμμέσως δὲ 40,000, ἥτοι τὸ ὅλον 130,000.

ΠΕΡΙ ΓΑΙΑΝΘΡΑΚΩΝ. Κατὰ τὸν ἐν Ἀμερικῇ καθηγητὴν Κ. Ἑρρίκον Ρογέρου, ἡ βόρειος Ἀμερικὴ ἔχει γῆν ἐμπεριέχουσαν γαιάνθρακος ἐκτάσεως 500,000, τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, ἐνῷ ἐν Εὐρώπῃ ἡ τοιαύτη γῆ ἔχει τὴν εἰς ἀναλογίαν.

Ἐν Ἀγγλίᾳ	13,000	τετραγ. χιλιομ.
Γαλλίᾳ	2,000	»
Βελγίῳ	1,275	»
Πρωσίᾳ	2,400	»

Ουεστφαλία	950	α	α
Βοσνία	1,000	α	α
Σαξωνία	75	α	α
Ισπανία καὶ Ἀστουρ.	500	α	α
Ρωσσία	250	α	α

ὥστε ἡ Ἀμερικὴ ἐμπεριέχει ἀνθρακώδη γῆν μυριάκις ἀνωτέραν τῆς Εὐρώπης, καὶ κατ' ἀναλογίαν ἐν τετραγωνικὸν χιλιόμετρον γαιανθρακικοῦ ἐδάφους ἐπὶ 15 τετραγών. χιλιομέτρων ἐπιφάνειας. Ἰδοὺ δὲ καὶ ἡ κατ' ἔτος ἐξορυττομένη ποσότης.

Ἐν Ἀγγλίᾳ	65,000,000.	τόνων
Ἀμερικῇ	9,000,000	α
Βελγίῳ	5 000,000	α
Γαλλίᾳ	4,000,000	α

Ἐν τοῖς ἀνθρακωρυχείοις τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἐργάζονται συνήθως 230,000 ἐργάται. Τὸ 1856 ἔτος συνέβησαν 801 δυστυχήματα, καθ' ἃ ἐφονεύθησαν 1027 ἄνθρωποι. Τὸ αὐτὸ ἔτος ἐξωρίχθησαν 66 1/2 ἑκατομμυρίων τόνων γαιάνθρακες. ὥστε ὑπάρχει ἡ ἐξῆς ἀναλογία τῶν φονευθέντων, ὡς μὲν πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐργαζομένων ἐνός ἐπὶ 224. ὡς δὲ πρὸς τὸ ἐξορυχθέν ποσὸν τῶν γαιανθράκων ἐνός φονευθέντος ἐπὶ 64,751, τόνων. Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1857 συνέβησαν 760 δυστυχήματα καθ' ἃ ἐφονεύθησαν 1119 ἄνθρωποι. Τὸ δὲ ποσὸν τῶν ἐξορυχθέντων γαιανθράκων ἀνέβη ἕως 68 ἑκατομμύρια τόνων, ὥστε ἡ ἀναλογία τῶν φονευθέντων ὡς πρὸς τοὺς ἐξορυχθέντας γαιάνθρακας ἔχει ὡς 1, πρὸς 60,766 τόνους.

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΑ. Ὁ Κ. Α. Βεριγνὺς παρουσίασεν ἐν τῇ ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1859 συνεδριάσει τῆς ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν πῖνακα μετεωρολογικῶν παρατηρήσεων, ἃς ἔκαμε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ κατὰ τὸν λήξαντα Αὐγούστου παρουσιασθέντος βορείου σέλατος. Ἐκ τῶν παρατηρήσεων τούτων ἐξάγεται ὅτι διαρκούντος τοῦ βορείου σέλατος ἡλεκτρικὴ τῆς ἀτμοσφαιρας κατάστασις ἦτο μεγαλύτερα τὰς νύκτας ἢ τὰς ἡμέρας, ἡ δὲ παύσις τοῦ ὄζοντος (ozone) ὑπῆρξεν ἡ ἀκόλουθος:

Αὐγούστος	Αὐγὴ ἐσπέρα		
Ἀπὸ τῆς 4 μέχρι 10. ν. ε.	64,0	55,0	
10	16	87,0	59,0
16	22	82,0	60,0
22	28	65,0	55,0
28	2 76. ν. ε.	97,0	64,0
2	8	81,0	58,0 βορ. σέλατος

I. ΔΕΚΗΓΑΛΛΑΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Παραιωθείσης τῆς ἱστορίας τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, διαδέχεται αὐτὴν ἡ Θεοδώρα Φραντζῆ, ἡ ἡρωὶς τῆς Κωνσταντινουπόλεως (*). Τῆς ἱστορικῆς

(*) Ἡ ὁμοσίεσις ἀρχεῖται τὴν 1 Ἀπριλίου 1860, ἤτοι ἀπὸ τοῦ πρώτου φυλλαδίου τοῦ δεκάτου πρώτου ἔτους.

ταύτης μυθογραφίας δημοσιευθείσης ἀγγλιστὶ πρὸ δύο περίπου ἐτῶν, συγγραφεὺς εἶναι ὁ αἰδέσιμος Κ. Μ. Neale, ὅστις ἐγράψε τόμους ὀλοκλήρους περὶ τῆς ὀρθοδόξου ἐλληνικῆς ἐκκλησίας καὶ ἰδίως τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καταδεικνύων πρὸς τοῖς ἄλλοις τὴν ἀρχαιότητα τῶν παραδόσεων τῆς ἐκκλησίας ταύτης.

Καὶ ἐκ τούτων τῶν συγγραμμάτων ὡς καὶ ἐκ τῆς Θεοδώρας Φραντζῆ φαίνεται ὅτι ὁ σοφὸς Ἀγγλος ἐμελέτησε τὰ τῆς ἡμετέρας μέσης ἱστορίας. Ἡ Θεοδώρα περιέχει σκηνὰς εἰκονίζουσας ἥθη καὶ ἔθιμα βυζαντινὰ καὶ περιπετείαις ἀξίας τῆς περιεργείας τοῦ Ἑλλήνος ἀναγνώστου· εἶναι πραγματεία ἱστορικὴ τὴν ὁποίαν ὁ συγγραφεὺς ἐξύρνε μετὰ μύθου ἵνα καταστήσῃ μᾶλλον ἐπαγωγόν. Ὁ τρόπος οὗτος, γενόμενος πρὸ τινων ἐτῶν δεκτὸς ἐν τῇ δυτικῇ Εὐρώπῃ ἐκαρποφόρησε, διότι καὶ ἡκούσαμεν καὶ ἀνέγνωμεν πολλοὺς ὁμολογοῦντας ὅτι πλείστα τῶν κατὰ τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν ἐμαθόν ἐκ τῶν τοιούτων συγγραμμάτων τοῦ Δισραέλη, καὶ Δουμά, καὶ ἄλλων.

Ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ ἐδημοσιεύσαμεν καὶ ἡμεῖς τὸν *Αὐθέντην* τοῦ Μωρέως, τοῦ Κ. Α. Ρ. Ραγκαβῆ, τὸν *Ριέρζην* τοῦ Βούλουερ, τὸν *Κορητὸν* καὶ τὴν *Κώσταλ* τοῦ Βελμάρ, τὰ *Χρονικά* Καρόλου τοῦ Θ'. τοῦ Μερμέ, καὶ ἄλλα.

Ὁμολογοῦμεν ὅτι ἡ ἱστορία τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου ἐπὶ τὸ διεξοδικώτερον παραταθείσα, πολλοὺς τῶν ἀναγνωστῶν ἐστενοχώρησεν· ἀλλὰ θέλουσιν, ἐλπίζομεν, ἀξιῶσαι ἡμᾶς συγγνώμης ἐὰν ἐνθυμηθῶσιν ὅτι τὸ κλασικὸν τοῦτο ἔργον, εἰς μετάφρασιν καὶ τύπωσιν τοῦ ὁποίου ἐδαπανήθησαν πλέον τῶν ἐπτὰ χιλιάδων δραχμῶν, ἦτο εἰμὴ ἀδύνατον, τοῦλάχιστον δυσκολώτατον νὰ πλουτίσῃ τὴν ἡμετέραν φιλολογίαν ἀνευ τοῦ περιοδικοῦ τούτου τρόπου.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

—οο—

Δὲν ἀνταλλάσσω τὸν κισσὸν
Καὶ τὴν ἀπλὴν μου λύραν
Μὲ τὸν ἀμέτρητον χρυσόν
Καὶ μεγαλείων μοῖραν.
Διότι πλοῦτον ἔχω τὴν ἀνθρᾶν φιλύραν
Καὶ μόνον μεγαλεῖον τὴν ταπεινὴν μου θύραν.

—ο—

Δὲν ἀνταλλάσσω μὲ ψυχρὸν
Τῶν μεγιστάνων δεῖπνον
Τὸν ἄρτον μου τὸν πενιχρὸν
Καὶ τὸν γλυκύν μου ὕπνον,
Ἵπὸ τὴν δροσερὰν σκιάν πλατάνων πυκνοφύλλων
Καὶ τὴν ὥραιαν μουσικὴν τῶν νυκτιλάων γρύλλων.

—ο—

Στοᾶς δὲν θέλω κρυεράς
Μὲ σκύλους μαρμαρίνους,
Ἄλλὰ κοιλάδας σκιερὰς
Μὲ καταλεύκους κρίνους
Καὶ μὲ πηγὰς βαθείας,
Ὅπου λαλεῖ ἡ ἀνθρᾶν μεστὴ ἡδυπατείας.

—ο—